

Quadern d'economia

Sous i contractes blindats

Hi ha un clam a escala internacional contra els plusos dels executius dels grups financers. Un clam, suposo, que arribarà a Espanya

FRANCESC CABANA

Aescala internacional hi ha un clam general contra els ingressos extraordinaris que reben els principals executius dels grups financers. Suposo que el clam arribarà també a Espanya.

Començà amb la protesta dirigida contra els responsables d'entitats que havien rebut ajuts extraordinaris de l'Estat. El cas més conegut és el de l'empresa d'assegurances americana AIG: els directius cobraren 105 milions de dòlars de gratificacions en un exercici en què el govern dels Estats Units havia donat ajuts a la societat per valor de 160.000 milions de dòlars. Ara es busca com combinar la llibertat a l'hora de pagar aquelles gratificacions amb la comprovació d'uns beneficis reals de l'empresa durant un període de temps superior a un any. O sigui que s'accepta premiar, sempre que els beneficis estiguin consolidats i no siguin una flor d'estiu.

La qüestió es planteja també en l'àmbit dels esportistes d'elit, però en aquest cas afloren sentiments paternals entre el públic, que no es donen quan els qui cobren són executius d'empreses mercantils. Les gratificacions es proposen com un incentiu per aconseguir uns millors resultats en el joc o en el benefici de les empreses. Es pot entendre el sistema, ja que la possibilitat de guanyar més diners pot suposar més motivació, però també s'entén que hi hauria d'haver un sostre a l'oferta, superat el qual entrem ja en el terreny de la moral social, més que en el purament econòmic.

Les gratificacions són el primer pas. El segon és el dels contractes blindats, o sigui, la quantitat que un club esportiu ha de pagar per contractar un jugador -o el mateix jugador per desfer-se del compromís-, o la que ha de desemborsar la mateixa empresa per trencar el contracte d'un executiu de la casa, si el vol fer fora abans de temps. Són contractes discutibles i discutits. En el cas de les empreses, he conegut més d'un cas en què el contracte blindat ha estat utilitzat per un executiu, que amenaçava d'escampar brutícies o xafarderíes de la pròpia empresa.

El tercer pas són els fons de pensions a favor dels executius privilegiats. Són coneguts, però no gaire difosos, perquè als beneficiaris no els fa gràcia que se'n parli. Es tracta de fons milionaris a favor d'alts executius de la gran banca espanyola o de grans empreses. Si es donen a favor de persones properes a l'edat de jubilació, equivalen a pagar una gratificació, però d'una manera més discreta.

A l'hora de judicar gratificacions, contractes blindats i fons de pensions extraordinaris hem de sortir del sector econòmic per entrar en el de la moral col·lectiva. Tothom pot fer el que vulgui amb els seus diners, i les societats anònimes també, si hi ha prou informació als accionistes. Una cosa ben diferent és el judici que en pugui fer la societat, un judici que té a veure amb la xifra de diners donada.

Però hi ha una qüestió que em preocupa tant o més, i és la distància que s'està creant entre el sou d'un administratiu o executiu normal i el dels que manen. Si el capital de les empreses són les persones que hi treballen, com bé deia l'empresari Pere Duran i Farell, hauríem de procurar que les diferències no siguin estratosfèriques, ja que l'èxit del director general o del conseller executiu està molt condicionat per les persones que treballen a les seves ordres.

Aquest principi també pertany més al món de la moral col·lectiva que a l'econòmic, però hem de recordar que aquella s'ha anat imposant a l'altra de manera constant en els darrers segles. Si busquem la justícia social, els sous baixos també haurien de participar dels beneficis extraordinaris.

Notícia publicada al diari AVUI, pàgina 23. Diumenge, 27 de setembre del 2009

Paraules clau: Empreses, Executius, Clam, Contractes, Diners, Gratificacions, Sous, Espanya, Blindats, Cas

Recomana

El teu nom

Email del teu amic

Comentari